

ИЗЪ ЖИВОТА НА ПРИРОДАТА

КЖДЕ НАМЪРИ МАРИЙКА НАПРЪСТНИКА СИ

Марийка си изгуби напръстника, чудно хубавият напръстникъ, който майка ѝ подари вчера. Майка ѝ много се разсърди за това и ѝ каза да го намъри.

Горката Марийка търси навсякъде. Тя много добре помнеше, че го остави на прозореца, когато шиеше заранята. Прозорецътъ, наистина, беше отворенъ, но той е широкъ и напръстникътъ не може да падне. Марийка претърси и вънъ мѣстото подъ прозореца, разрови всичко, но напръстника го нѣмаше.

Така се изминаха две седмици. Майката на Марийка не ѝ даваше нито ножица, нито игла, като ѝ казваше: „Ти и тѣхъ ще изгубишъ“.

Веднажъ Марийка отиде да се разхожда съ майка си въ бръзовата горичка, не далечъ отъ дома имъ. Като тичаше изъ горичката, тя видѣ на една бръза гнѣздо на сврака, изъ което подаваха глави пиленца.

На Марийка много и се дошѣ да се порадва на малкитъ свраченца и тя се качи на дървото. Но какво бѣ нейното очудване, когато видѣ въ гнѣздото, наредѣ съ сврачетата, и своя напръстникъ. Безъ много да мисли, тя го грабна бързо, слѣзе и се затича при майка си. Тогава майка ѝ и разказа, че свракиътъ обича да занасятъ въ гнѣздата си всички предмети, които блестятъ.

КЖДЕ Е ЕЖЪТЪ

На Сашка и Милка подариха прекрасенъ таралежъ.

Той живѣ у тѣхъ цѣло лѣто, привикна много къмъ тѣхъ, дотичваше на тѣхния вѣкъ, вземаше отъ ржцетъ имъ кжсчета месо, хлѣбъ и се разхождаше не само по цѣлия домъ, но и въ градината. Децата много обичаха таралежа, не се страхуваха отъ бодлитъ му и грижливо го хранѣха съ млѣко и хлѣбъ.

Настъпи есенъ. Децата не можеха вече да играятъ много въ градината, но тѣ се утѣшаваха съ това, че си иматъ другаръ за игри. Каква бѣше обаче тѣхната жъка, когато тѣхниятъ ежъ изведнажъ изчезна. Тѣ тичаха изъ цѣлия домъ, викаха го, търсѣха го, но напраздно.

— Кжде се е скрилъ нашиятъ ежъ? — повтаряха децата и питаха всички домашни.

— Обещайте, че нѣма да закачате таралежа и азъ ще ви покажа где е — каза баща имъ.

— Обещаваме, обещаваме! — завикаха децата.

Баща имъ ги поведе въ градината и имъ показа купчина земя между нѣколко храсти.

— Азъ самъ видѣхъ, какъ таралежътъ си копаеше тукъ дупка, натѣпка въ нея трева и влѣзе ето отъ този входъ. Сега той спи тукъ дълбоко и ще се събуди чакъ презъ